

VIDA PARROQUIAL

Del 8 al 15 d'agost 2021

* De dilluns a divendres un grup de voluntaris obren l'església de 10 a 12h del matí, dissabte fins a las 13h. Podem aprofitar-ho per fer una estona de pregària.

* **Confessions:** Mitja hora abans de les misses i si cal sempre que es demani.

* **Casaments:** Julio García Martínez i Rosie Albaladejo Kelly (31 juliol) i Marc Carrillo Mediña i Clàudia Cortadellas Llàcer (1 agost).

* **Exposició del Santíssim:** Divendres 13 d'agost (com cada segon divendres de mes) de 10h. del matí a les 7h. de la tarda. Hi ha una llista a disposició per apuntar-se als diversos tornos.

* **Conferència i Recital d'orgue a la parròquia de Sant Vicenç de Montalt:** Dissabte 14 d'agost, a les 19h. conferència d' Abel Miró sobre "Déu i el Cèsar en Dante Alighieri i el bisbe Josep Torras i Bages" Just després de la missa de les 20h. petit concert d'orgue a càrrec de Lorién Santana.

* **Càritas:** L'atenció als usuaris de Càritas, els **dijous de 18h. a 20h.** a l'Avda. de les Monges, 44. Mireu d'arribar abans de les 19,45h.

Els dijous 12 i 19 d'agost estarà tancat per vacances dels voluntaris. Es reprèn el servei el dijous 26 d'agost.

* **Telèfon mòbil de la parròquia,** El podeu utilitzar també per missatges de whatsapp. Si hi voleu deixar el vostre contacte, us faríem arribar missatges dels horaris, activitats o altres notícies de la parròquia.

696 595 703 Sr. Joan Ferrer (despatx)

* **Despatx Parroquial:** Dilluns i dimecres de 18h. a 21h.

Tel. 93 7926144 Mòbil 696 595 703 mail: santandreu473@arqbcn.cat

Web: parroquies3viles.com

Web arxiprestat : arxiprestatdemataro.org

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA: Diumenges i Festius: 11,30h. 19h. (cast)

Dissabtes i vigílies de Festius: 19 h.

Laborables: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 19h.

Dimecres: a les 10h. del matí.

ESGLÉSIA DE SANT PERE: Diumenges i Festius a les 10h.

PARRÒQUIA SANT ANDREU DE LLAVANERES

*****

8 d'agost 2021. Diumenge XIX durant l'any. Cicle B. nº 32

Lectures: 1 Re 19, 4-8 Ef 4, 30-5,2 Jn 6, 41-51

SACRA TRIDENTINA SYNODUS

Aquest és el títol del Decret del St. Pare Pius X (1905), pel qual instava al poble fidel a rebre la comunió de manera freqüent. Comença així: *El Sagrat Concili de Trento, tenint en compte les inefables gràcies que provenen els fidels cristians de rebre la Santíssima Eucaristia, diu: Voldria, en veritat, que en cadascuna de les misses combreguin els fidels assistents, no només espiritual, sinó també sacramentalment. Aquestes paraules donen a entendre, amb bastanta claredat, el desig de l'Església que tots els fidels diàriament prenguin part en el celestial banquet, per a treure'n més abundants fruits de santificació. Quines són les disposicions necessàries per a poder rebre la comunió, i fer-ho de manera freqüent? Trobar-se en estat de gràcia i combregar amb *recta intenció*. Cal doncs apropar-se a l'altar només si s'està net de pecat mortal i es té el propòsit de mai més pecar. Per *no deixar perdre la gràcia rebuda* (2 Co 6, 1), convé que els que combreguen freqüentment treballin per veure's lliures de pecats venials, posant la seva vida a la llum del foc encès de caritat del Cor de Crist. La *rectitud d'intenció* requerida consisteix en combregar no per rutina, vanitat o respectes humans, sinó per agradar a Déu, unir-se més i més amb Ell i aplicar aquesta medicina divina als propis defectes i debilitats. Així doncs, ben disposats, plens de joia, acollim el Crist i la seva salvació, *tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor!**

+ Mn. David Navarro Manich

HOMILIA DEL PAPA FRANCESC

En la catequesi d'avui tractem de la tercera de les vuit benaurances de l'Evangeli de Mateu: «*Feliços els humils perquè posseiran la terra*» (Mt 5,5).

La paraula “*humil*” utilitzada aquí significa literalment dolç, suau, amable, sense violència. La humilitat es manifesta en els moments de conflicte, es pot veure en la manera de reaccionar davant una situació hostil. Algú pot semblar humil quan tot està tranquil, però com reacciona “*sota pressió*”, si és atacat, ofès, agredit?

En un passatge, Sant Pau demana “*la dolcesa i la mansuetud de Crist*”. I Sant Pere recorda l'actitud de Jesús en la Passió: no responia i no amenaçava, perquè «*es refiava d'aquell que jutja amb justícia*». I la mansuetud de Jesús es veu molt clara en la seva Passió.

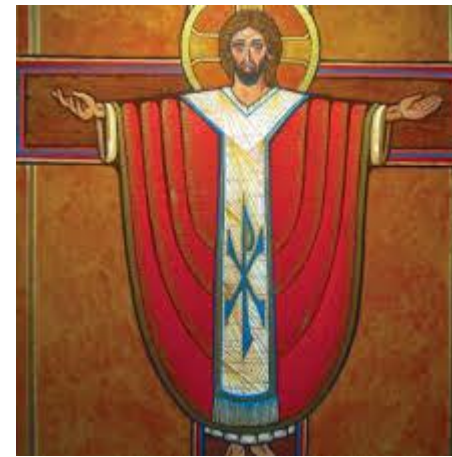
En l'Escriptura la paraula “*humil*” indica també aquell que no té propietat de terrenys; i per tant ens crida l'atenció el fet que la tercera benaurança digui precisament que els humils “*heretaran la terra*”.

De fet, aquesta benaurança cita el Salm 37, que hem escoltat a l'inici de la catequesi. També s'hi relaciona la mansuetud i la possessió de la terra. Aquestes dues coses, si ho pensem bé, semblen incompatibles. De fet la possessió de la terra és un tema típic de conflicte: sovint es lluita per un territori, per obtenir l'hegemonia sobre una certa zona. En les guerres el més fort predomina i conquereix altres terres.

Però mirem bé el verb que es fa servir per indicar la possessió que tenen els humils: ells no conquereixen la terra; no diu “*benaurats els humils perquè conqueriran la terra*”. L’“*heretaran*”. Benaurats els humils perquè “*heretaran*” la terra. En les Escriptures el verb “*heretar*” té un sentit encara més gran. El Poble de Déu anomena “*heretat*” la terra d'Israel que és la Terra de la Promesa.

Aquella terra és una promesa i un do per al poble de Déu, i es converteix en un signe d'alguna cosa molt més gran que un simple territori. És una “*terra*” – permeteu-me el joc de paraules – que és el Cel, és a dir la terra cap a on caminem nosaltres: els nous cels i la nova terra vers on nosaltres caminem.

Aleshores l'humil és aquell que “*hereta*” el més sublim dels territoris. No és un covard, ni un “*feble*” que es troba una moral improvisada per no tenir problemes. Ni molt menys! És una persona que ha rebut una herència i no la vol perdre. L'humil no és un complaent sinó que és el deixeble de Crist que ha après a defensar una altra terra ben diferent. Perquè les persones humils són persones misericordioses, fraternes, amb confiança i persones amb esperança.

Cal esmentar aquí el pecat de la *ira*, un moviment violent l'impuls del qual tots coneixem. Qui no s'ha enrabiats de vegades? Tots. Hem de repassar les benaurances i fer-nos una pregunta: quantes coses hem destruït amb la ira? Quantes coses hem perdut? Un moment d'ira pot destruir tantes coses; es perd el control i no es dona valor al que és realment important, i es pot arruïnar la relació amb un germà, de vegades sense remei. Per la ira, tants germans ja no es parlen, s'allunyen l'un de l'altre. És el contrari de la mansuetud. La mansuetud uneix, la ira separa.

La gentilesa permet conquerir tantes coses. La mansuetud és capaç de vèncer el cor, salvar les amistats i molt més, perquè la gent s'enfada però després es calma, ho repensa i fa marxa enrere, i així es pot reconstruir amb la mansuetud.

La “*terra*” que s'ha de conquerir amb la mansuetud és la salvació d'aquell germà de qui parla el mateix Evangeli de Mateu: “*Si t'escolta, hauràs guanyat el teu germà*”. No hi ha terra més bonica que el cor de l'altre, no hi ha territori més bonic que guanyar la pau recuperada amb un germà. I aquesta és la terra que hem d'heretar amb la mansuetud!